Lietas Nr. 11331110013
Lietas arhīva Nr. K26-0344-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē, 2014.gada 9.oktobrī

Rēzeknes tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis I.Dzindzuks,
piedaloties prokurorei J.Laganovskai,
aizstāvim Vj.Platpiram,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, un

k o n s t a t ē j a:

2013.gada 17.decembrī ap plkst. 18.30, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /Nosaukums/ speciālās internātpamatskolas kopmītnes telpās pēc adreses /adrese A/, ciemā /adrese/,/pers. B/ tīši nodarīja cietušajam /pers. C/ smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai, šādos apstākļos:

2013.gada 17.decembrī /pers. B/ kopā ar izmeklēšanas gaitā noskaidrotām personām atradās skolas diskotēkā, kas notika /Nosaukums/, kur viņi kopā lietoja alkoholiskos dzērienus. Pēc skolas diskotēkas starp /pers. B/ un /pers. C/ notika konflikts. Pēc konflikta ar /pers. C/, /pers. B/ devās uz savu istabiņu /Nosaukums/ kopmītnē, kur paņēma viņam piederošo saliekamo nazi un devās uz atpūtas istabu. Ienākot atpūtas istabā, /pers. B/ uzkāpa uz dīvāna, atvāza savu saliekamo nazi, un turot atvāzto saliekamo nazi rokās, sāka gaidīt /pers. C/. Kad atpūtas istabā ienāca /pers. C/, /pers. B/ uzkliedza viņam : "Nu davaj, nāc šurp!". /pers. C/ pienāca pie uz dīvāna stāvošā /pers. B/, uzlika uz dīvāna kāju, bet /pers. B/ tajā laikā ar nolūku nodarīt viņam miesas bojājumus, ar nazi tīši iedūra /pers. C/ kreisajā sānā.

Šīs /pers. B/ prettiesiskās rīcības rezultātā /pers. C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: vēdera durti-griezts ievainojums ar durti-grieztas brūces izvietojumu vēdera priekšējās sienas kreisajā pusē, kas ieiet vēdera dobumā, bojā vēderplēvi, ar asinsizplūdumu aiz vēderplēves aortas bifurkācijas rajonā, ar urīnpūšļa bojājumiem (2), ar asiņošanu vēdera dobumā (430 ml), kuri pēc sava rakstura atbilst smagiem miesas bojājumiem, kas ir bīstami dzīvībai.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi, apsūdzībā norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Nepilngadīgais cietušais /pers. C/ un viņa pārstāve /pers. D/ pret pierādījumu pārbaudi neiebilda.

Aizstāvis un apsūdzētā pārstāve /pers. E/ pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai neiebilda.

Prokurore atzina, ka apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņš atzīst pilnīgi, pierādījumus neapstrīd.

Ņemot vērā prokurores, cietušā, cietušā pārstāves, aizstāvja un apsūdzētā pārstāves viedokļus par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu, tikai pārbaudīt apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzina, ka /pers. B/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Nosakot sodu /pers. B/ tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ izdarīja smagu noziegumu, agrāk kriminālsodīts – ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Soda laikā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2013.gada 17.septembra līdz 2013.gada 18.septembrim. Spriedums stājies likumīgā spēkā 29.03.2014., sodāmība nav noņemta vai dzēsta (TIS informācija).

Raksturojumā no /Nosaukums/ norādīts, ka /pers. B/ minētajā skolā mācās no 12.10.2009. Viņš pēc rakstura ir impulsīvs, mēdz būt agresīvs pret klases biedriem – apvaino, pazemo viņus, izraisa konfliktsituācijas, fiziski iespaido apkārtējos. Piemīt uzvedības traucējumi, vāja mācību motivācija, emocionāli nestabils. Pret pieaugušajiem pārsvarā ir taktisks, bet nerespektē skolotāju aizrādījumus.

Mācību stundu laikā bieži nodarbojas ar blakus lietām, ignorējot mācību stundu. Bieži negrib izpildīt uzdotos uzdevumus, veikt ierakstus stundas laikā, bet spēj patstāvīgi izpildīt mājas darbus. Uz skolotāju aizrādījumiem bieži vien reaģē agresīvi, lieto necenzētus izteicienus, par ko vairākkārt ziņots skolas administrācijai. Loģiskā domāšana pietiekami labi attīstīta, ļoti laba atmiņa. Zēns varētu mācīties labāk, bet ir slinks. Tika pieķerts alkohola un narkotisko vielu lietošanā (zālīte, tabletes), kaut gan savu vainu nekad neatzīst, melo, izvairās no atbildības. Vecāku aizrādījumus nerespektē. Skolas administrācija ir aicinājusi vecākus skolā, bet vecāki bija ieradušies skolā tikai šajā mācību gadā. Uzsākot mācības minētajā skolā (skolēns tās uzsāka ar 5.klasi), ar viņu strādāja skolas psihologs un sociālais pedagogs. Zēns uz kontaktu iet ar grūtībām, nekad nepiedalās aptaujās un anketēšanās, jo nav motivēts uzvedības korekcijai. Viņš atklāti stāsta par atkarību no "zālītes", taču vēlāk atteicās no ārstēšanās. /pers. B/ ir tieksme būt par negatīvo līderi, tāpēc necieš kritiku, aizrādījumus un ierobežojumus it īpaši no citu skolēnu puses. Ilgi atceras aizvainojumu, ir atriebīgs, nespēj paredzēt savas uzvedības un darbības sekas. Vecākiem tika piedāvāts konsultēt viņu pie bērnu psihiatra un veikt ārstēšanos, taču vecāki atteicās, jo uzskata, ka viņš pats spēj kontrolēt savu uzvedību.

Klases un skolas pasākumos piedalās aktīvi. Izpildīt savus pienākumus var piespiest citus skolēnus, bet draugiem vienmēr gatavas palīdzēt. No fiziska darba neatsakās un to veic. Labā noskaņojumā zēns ir kontaktam pieejams un atklāts. Seko savam ārējam izskatam, ievēro higiēnas prasības. Zēns ir fiziski labi attīstīts, nodarbojas ar sportu. Labi zīmē. Brīvajā laikā patīk makšķerēt (lietas 66.lapa).

SIA "Salaspils veselības centrs" izrakstos no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes norādīts, ka /pers. B/ novērojās pie psihiatra no 20.03.2009. līdz 09.10.2009. ar diagnozi: adaptācijas traucējumi, funkcionāla enurēze. Narkologa uzskaitē nesastāv. Konsultēts pēc ģimenes ārsta nosūtījuma 2012.gada 30.maijā sakarā ar alkohola lietošanas epizodi 2012.gada februārī. Nepieciešama narkologa dinamiska novērošana, lai izslēgtu (vai apstiprināt) narkoloģiskās problēmas (lietas 67., 68.lapa).

No 09.05.2014. VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr.267/2014 redzams, ka /pers. B/ psihomotorā attīstība noritējusi savlaicīgi, slimojis ar saaukstēšanās slimībām, pārcietis bērnu infekciju slimības bez komplikācijām. Smagu slimību, galvas traumu ar samaņas zudumu, lēkmju nebijis. Skolas gaitas uzsācis savlaicīgi, raksturā veidojies aktīvs, sabiedrisks, sekmes mācību priekšmetos bijušas viduvējas un vājas, nesekmības dēļ 5.klasē atstāts uz otru mācību gadu, pašlaik mācās 9.klasē pēc vispārizglītojošās skolas mācību programmas individuāli mājās. /pers. B/ agri novēroti uzvedības, aktivitātes un uzmanības traucējumi – viņš nav pakļāvies disciplīnai klasē, mācību stundās bijis neuzmanīgs, nespējis pienācīgi koncentrēties mācību darbam. Ekspertīzes laikā kontakts ar /pers. B/ bija apmierinošs. Viņam konstatētas situācijai atbilstošas emocijas un

izturēšanās, neitrāls garastāvoklis, apmierinoša atmiņa, intelekta attīstība vecumposma zemas normas līmenī. Produktīva psihopatoloģiska simptomātika murgu un halucināciju veidā netika konstatēta.

/pers. B/ nozieguma īstenošanas laikā ar psihisku slimību nav slimojis, nozieguma izdarīšanas laikā viņam ir bijuši citi psihiski traucējumi – socializēti uzvedības traucējumi. Nozieguma izdarīšanas laikā viņš spēja visā pilnībā saprast savu darbību un spēja visā pilnībā savu darbību vadīt. Medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu piemērošana /pers. B/ nav nepieciešama (lietas 105.-108.lapa).

Nodibinājuma "/Nosaukums/" 02.10.2014. vēstulē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektoram norādīts, ka nepilngadīgais /pers. B/ atradās Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrā no 20.12.2013. 30.12.2013. /pers. B/ patvaļīgi atstāja krīzes centru. Uzturoties centrā /pers. B/ sākotnēji bija kluss, mierīgs, vairāk uzturējās savrup no pārējiem bērniem. Viņam tika novērotas depresivitātes pazīmes – skumjas, reizēm viņš raudāja, uzturējās savā istabā. Psihologa konsultācijās pārrunājot viņa protestu uzvedību, /pers. B/ paskaidroja, ka viņam nepatīk, ja viņu jebkādā veidā ierobežo. Kad tika uzrunāta viņa aktuālā novērotā uzvedība un emocionālās izpausmes, viņš neverbālās izpausmes pauda bezpalīdzību (asaras acīs, attiecīga sejas izteiksme, noslēgta ķermeņa poza), bet verbāli viņš pauda pretējo, uzsvērdams savu pašnoteikšanos, paškontroles spēju un vēlmi kontrolēt situāciju. Viņš atteicās pārrunāt ar skolasbiedra saduršanu saistītos apstākļus, aizbildinoties, ka viss jau ir pagātnē un pratināšanas viņam nepatīkot. Uzturēšanās laikā centrā /pers. B/ uzvedībā pakāpeniski parādījās agresijas izpausmes pret krīzes centrā ievietotajiem bērniem, piemēram izteica zēnam draudus salauzt degunu, biedēja bērnus, mēdza viņiem iesist. /pers. B/ kopā ar citu pusaudzi smēķēja krīzes centra telpās. Kad cits audzēknis par to informēja audzinātāju, /pers. B/ ātri kļuva aizkaitināts, izteica zēnam draudus un stipri iesita viņam pa galvu. Saskaņā ar sociālās audzinātājas novērojumiem, /pers. B/ bija bāls, dusmās trīcējis, kas liecina par stipru psihoemocionālo uzbudinājumu. /pers. B/ apzināti atsakās ievērot krīzes centra iekšējās kārtības noteikumus, pieprasot sev īpašus nosacījumus un ignorējot personāla prasības. Savu atrašanos centrā viņš nesaista ar palīdzības saņemšanu un nav motivēts sadarbībai ar speciālistiem. Pret savu uzvedību ir nekritisks, noliedz problēmu esamību, kaut arī viņa novērotā uzvedība liecina par savas uzvedības vadīšanas izteiktām grūtībām un emocionālā stāvokļa svārstībām. Ar savu uzturēšanos centrā /pers. B/ apdraudēja citu rehabilitāciju saņemošo bērnu drošību, jo bija pret viņiem emocionāli un fiziski vardarbīgs (lietas 47.-49.lapa).

Salaspils novada Sociālā dienesta psiholoģes /pers. Z/ 03.03.2014. atzinumā norādīts, ka kontakts ar /pers. B/ veidojās lēni. Zēns negribīgi iesaistījās sarunā, neveidoja acu kontaktu. Pēc zēna vārdiem, viņš ir gatavs apmeklēt psihologu, cik tas ir nepieciešams psihologam un sociālajiem darbiniekiem. Depresijas simptomi, pašnāvnieciskās domas neesot konstatētas, kā arī netika konstatētas fiziskās, emocionālas vai seksuālas vardarbības pieredzes pazīmes. Problēmu, kuru varētu risināt ar psihologa palīdzību, nesaskata. Sakarā ar notikumu /Nosaukums/ internātpamatskolā /pers. B/ stāstīja, ka kad viņš piedzeras viņš mēdz kļūst "traks un nesavaldīgs". Ieminējās, ka cietušais "pats uzprasījās, jo kaut ko izstāstīja ne tiem kam vajadzēja… radīja citiem problēmas". Nožēlu par notikušo neizrādīja. Visvairāk vēlas, lai viņu atstātu mierā. Izsaka vienaldzību par notikušo, par cietušā paššajūtu, par savu nākotni. Sarunas laikā ar /pers. B/ māti noskaidrojās, ka /pers. B/ apmeklē psihologu vienīga tāpēc, ka tas varētu mīkstināt tiesas spriedumu. Ietekmēt dēlu nav iespējams, viņš neklausās, uz visu atbild, ka viņam vienalga. Psihiatra izrakstītās zāles lietot atteicās.

Psiholoģiskās izpētes laikā iegūtie rezultāti norāda uz to, ka /pers. B/ ir negatīvi noskaņots pret psihologa iesaistīšanos un nav motivēts sadarboties ar psihologu. Psiholoģe nevar pilnvērtīgi izvērtēt nepieciešamību /pers. B/ sniegt psiholoģisko palīdzību, kā arī sniegt šo palīdzību. /pers. B/ psihoemocionālā stāvokļa izvērtēšanā nepieciešams iesaistīt bērnu psihiatru (lietas 96.-97.lapa).

Tiesas sēdē /pers. B/ viņa raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka pašlaik dzīvo pie vecāsmātes Salaspilī, pabeidza 9.klasi, strādā gadījuma darbus, regulāri apmeklē Valsts probācijas dienestu, veselības problēmu viņam nav, alkoholiskos dzērienus un narkotiskās vielās nelieto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzina to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto, kā arī to, ka cietušais ar savu agresīvu rīcību sekmēja noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzina to, ka noziedzīgu nodarījumu viņš izdarīja, būdams alkohola ietekmē.

Nosakot apsūdzētajam sodu tiesa ņem vērā Krimināllikuma VII nodaļas nosacījumus, kas nosaka nepilngadīgo krimināatbildības īpatnības. Saskaņā ar Krimināllikuma 65.panta otro daļu brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai, nedrīkst pārsniegt: desmit gadus — par sevišķi smagiem noziegumiem; piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu vai izraisījuši smagas sekas; divus gadus - par citiem smagiem noziegumiem. Par kriminālpārkāpumiem un mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods šādai personai nav piemērojams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 46.panta otro daļu, nosakot sodu /pers. B/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību (ir krimināsodīts pēc šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, sodāmība nav dzēsta; no mācību vietas raksturots negatīvi; nepilngadīgs), viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu (vaļsirdīgi atzinies, nožēloja izdarīto, veicināja tiesas procesa norisi, lūdzot neveikt pierādījumu pārbaudi), noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu (smags noziegums pret personas veselību, kas izdarīts alkohola ietekmē, izdarīts tikai viens dūriens ar nazi), radīto kaitējumu (cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, kas ir bīstami dzīvībai).

Tiesa uzskata, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ piespriežams Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais sods - brīvības atņemšana, nepiemērojot papildsodu – policijas kontrole.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas – sasniegšanu var panākt apsūdzētajam /pers. B/ nepiemērojot reālo brīvības atņemšanu, t.i., neizolējot viņu no sabiedrības. Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību un viņa attieksmi pret izdarīto, tiesa guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs. Tādēļ saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu, viņu var notiesāt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku, kurš nevar būt mazāks par brīvības atņemšanas soda laiku.

Lai nodrošinātu apsūdzētā ātrāko resocializāciju un kontrolētu viņa uzvedību, tiesa uzskata, ka /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta sesto daļu pārbaudes laikā jāuzliek par pienākumu:

1) nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas;
2) laikā no plkst.23.00 līdz plkst.6.00 atrasties savā dzīvesvietā;
3) piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem;
4) apmeklēt psihologa konsultācijas.

Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā noteikts, ka, nosakot soda mēru, jāņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli, tad brīvības atņemšanu /pers. B/ nav iespējams piespriest minimālajā sankcijā paredzētajā apmērā. Tomēr, pastāvot atbildību mīkstinošam apstāklim, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda laiku var noteikt zem vidēja Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas termiņa.

Galīgo sodu /pers. B/ jānosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, jo tiesa konstatēja, ka šo noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja pirms Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra sprieduma. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā jāpiemēro sodu daļējas saskaitīšanas principu, jo noziedzīgie nodarījumi savā starpā nav saistīti.

Galīgā sodā ieskaitāms sods, kas daļēji izciests pēc Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra sprieduma, t.i., aizturēšanā pavadītais laiks no 2013.gada 17.septembra līdz 2013.gada 18.septembrim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanas termiņā jāieskaita šajā lietā /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 17.decembra plkst. 18.30 līdz 2013.gada 19.decembra plkst. 14.55, t.i., divas dienas.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekli - aizliegums izbraukt no valsts – jāatstāj līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punkta prasībām, lietisko pierādījumu: saliekamo nazi, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem: – jāiznīcina, jo tām nav nekādas vērtības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 20.panta ceturtās daļas, 83.panta pirmās daļas 1.punktu, 85.panta pirmās daļas 1.punktu, 368.panta ceturto un piekto daļu apsūdzētais /pers. B/ un viņa māte /pers. E/ atbrīvojami no procesuālo izdevumu samaksas EUR 54,78 apmērā par aizstāvja /pers. N/ sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā, jo aizstāvja piedalīšanās šajā kriminālprocesā ir obligāta, aizstāvis kriminālprocesā piedalījās pēc norīkojuma, apsūdzētais ir nepilngadīgs, viņam nav nekādu ienākumu, apsūdzētā ģimene saņem sociālā dienesta palīdzību. Saskaņā ar Kriminālprocesa 368.panta piekto daļu šajā

gadījumā procesuālie izdevumi tiek segti no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, bez policijas kontroles.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriesto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu, un galīgo sodu **/pers. B/** noteikt – **brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem, bez policijas kontroles.**

Brīvības atņemšanas laikā ieskaitīt daļēji izciesto sodu pēc Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra sprieduma – aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 17.septembra līdz 2013.gada 18.septembrim, un šajā lietā aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 17.decembra līdz 2013.gada 19.decembrim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu piespriesto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti un neizpildīt, ja /pers. B/ 2 (divu) gadu 2 (divu) mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs tiesas uzliktos un krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta sesto daļu uzlikt /pers. B/ par pienākumu:

1) nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas;
2) laikā no plkst.23.00 līdz plkst.6.00 atrasties savā dzīvesvietā;
3) piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem;
4) apmeklēt psihologa konsultācijas.

Drošības līdzekli /pers. B/ – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – atstāt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Atbrīvot / pers. B/un viņa māti /pers. E/ no procesuālo izdevumu EUR 54,78 (piecdesmit četru *euro* 78 centu) apmērā samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā. Procesuālos izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Lietisko pierādījumu: saliekamo nazi, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināt.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis I.Dzindzuks